

Kl. 19:54

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde jo gjort det til et princip i den her folketingssamling at spørge ministeren, hver gang ... Jeg synes ikke, at ministeren skal snakke med min partifælle, når vi behandler et forslag, for jeg henvender mig direkte til ministeren.

Jeg har altså gjort det til et princip, hver gang jeg mødte ministeren, at spørge: Hvornår kommer det her forslag om handicapkonventionen? Og jeg startede sådan set allerede med at ringe til ministeren, da jeg så lovkatologet, og spurgte: Hvor i alverden bliver det af? Jeg fik at vide, at ministeren på det tidspunkt ikke vidste, om det skulle være et lovforslag eller et beslutningsforslag. Nu er vi altså endt med et beslutningsforslag.

Jeg er da glad for, at vi endelig får en dato. Jeg synes bare, at det havde været en større gave til handicaporganisationerne, hvis vi nu endelig skal tale om gaver – jeg synes sådan set, at det er et berettiget krav, man har som handicappet, at vi får den konvention – at vi havde *vedtaget* den i Folketinget den 23. april. Det havde været flot. Men så vidt kommer vi altså ikke.

Det, jeg er lidt ærgerlig over, er, at vi – når det åbenbart har taget så lang tid og det er så kompliceret – får urimelig lidt tid til at diskutere det her. Fra den 23. april og frem til omkring den 4. juni er faktisk ikke ret lang tid, hvis der er tale om, at det er kompliceret lovgivning, der ligger bag, og det må jeg jo forstå at det er. Derfor kunne jeg godt tænke mig, om man på en eller anden måde kunne starte processen, for jeg synes, det er japperi, og jeg har sagt helt fra starten, faktisk allerede dengang det lå hos daværende økonomiminister, hr. Bendt Bendtsen, at det ville være rart, at vi fik tid til at diskutere ordentligt, hvad det her indebærer, og det får vi ikke, hvis det kommer den 23. april.

Så jeg vil godt bede ministeren overveje, hvordan vi kan sætte den her proces i gang allerede nu, så vi kan få en ordentlig diskussion af det, for jeg går ud fra, at forslaget ligger der. Man fremsætter det ikke officielt, men vi kunne måske godt begynde at tale om det.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Tina Petersen.

Kl. 19:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tina Petersen (DF):

Når jeg hører ordførerne, synes jeg, jeg hører nogle sådan lidt fortvivlende ting. Bl.a. fra fru Lise von Seelen hører jeg, at det er helt uforståeligt, at vi kommer med sådan et forslag her om ratificeringen af konventionen. Jeg har faktisk været lidt i tvivl om, om vi overhovedet kunne gøre det, vi gør i dag, for vi har jo taget det med tillægsprotokollen før det med konventionen. Nu er det jo sådan, at Folketinget skal godkende den her konvention her i huset, inden den overhovedet kan ratificeres, og så er spørgsmålet jo det her med, om det ene forslag skulle have været behandlet før det andet, for at det skulle være foregået i den rigtige rækkefølge. Så vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at datoen, man underskrev konventionen i FN, var den 13. december 2006 og ikke den 13. maj. Så det er også lige en lille rettelser.

Men Dansk Folkeparti ønsker jo med det her forslag selvfølgelig at pålægge regeringen at få ratificeret den her FN-konvention i indeværende folketingsår. Handicapkonventionen blev vedtaget i FN den 13. december 2006. Danmark har i FN underskrevet konventionen sammen med 137 af FN's 192 medlemslande. Konventionen skal bidrage til, at handicappede opnår samme rettigheder og muligheder, som andre mennesker har. Ratifikationen af konventionen indebærer forbud imod alle former for forskelsbehandling af handicappede, uanset hvad grunden måtte være og i hvilken sammenhæng.

Personer med handicap beskrives som personer, der har et langvarigt fysisk, mentalt, intellektuelt eller sensorisk funktionsnedsættende handicap, som kan være en barriere for fuldt ud og effektivt at leve i et samfund på lige fod med alle andre.

Konventionen handler bl.a. om lighed for loven, ligestilling og ikkediskrimination, tilgængelighed i vid forstand, retten til liv og personlig frihed, frihed for grusomheder og nedværdigende behandling, frihed fra at blive udnyttet, frihed for vold og misbrug, social beskyttelse og meget, meget mere.

Vi kan jo fra Dansk Folkepartis side kun sige, at vi er glade for, at man er nået dertil, at man har kunnet få sat en dato på fremsættelsen. Jeg håber selvfølgelig som så mange andre, at der kommer nogle drøftelser om, hvordan vi kan skruer det her forslag sammen, og jeg kan jo kun sige igen og igen, at det kun kan gå for langsomt